

**«ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΙΛΙΟΥ, κ. ΝΙΚΟΥ ΖΕΝΕΤΟΥ, στην
εφημερίδα «ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ» και το δημοσιογράφο
Περικλή Καπετανόπουλο»**

03.08.2008

**Νομίζετε ότι είναι ώριμες οι συνθήκες για την εφαρμογή του μοντέλου της
Μητροπολιτικής Συνεργασίας στους Δήμους της Αττικής;**

Όχι απλώς είναι ώριμες οι συνθήκες, αλλά έχουμε ήδη καθυστερήσει σημαντικά. Εκείνο, όμως, το οποίο έχει σημασία είναι βάσει ποιας φιλοσοφίας θα προχωρήσουμε. Θέλουμε μια συντηρητική, διαχειριστική πολιτική ή μια εναλλακτική στρατηγική για τη δημοκρατική διακυβέρνηση του λεκανοπεδίου; Η Μητροπολιτική Αυτοδιοίκηση συνιστά ένα ριζικά διαφορετικό μοντέλο διοίκησης, που ενσωματώνει όλες τις λειτουργίες, μητροπολιτικού χαρακτήρα, που σήμερα ασκούνται από δεκάδες διαφορετικές υπηρεσίες. Το ζητούμενο, λοιπόν, είναι ένα σχέδιο για τη ριζική αποκέντρωση και το μετασχηματισμό όχι μόνο της Αυτοδιοίκησης, αλλά και του κράτους. Μόνο έτσι θα έχουμε ισχυρή και αναβαθμισμένη Αυτοδιοίκηση, με ένα επιτελικό κράτος που θα αποκεντρώνει εξουσίες και αρμοδιότητες κεντρικά και γραφειοκρατικά ασκούμενες, εξασφαλίζοντας παράλληλα τους αντίστοιχους πόρους. Είναι, επομένως, επιτακτική ανάγκη οι σημερινές αρμοδιότητες των πρωτοβάθμιων Ο.Τ.Α. της Αττικής να μεταφερθούν σε Μητροπολιτικούς Συνδέσμους Δήμων και οι αρμοδιότητες της δευτεροβάθμιας Αυτοδιοίκησης, μαζί με τις κρατικές αρμοδιότητες και τις λειτουργίες μητροπολιτικού χαρακτήρα, να μεταβιβαστούν σε έναν ισχυρό Μητροπολιτικό Δήμο, που θα ταυτίζεται με τα γεωγραφικά όρια του Λεκανοπεδίου.

**Ποια κοινά προβλήματα επιθυμείτε να αντιμετωπίσετε από κοινού και με
ποιους όμορους Δήμους;**

Ο ισχυρός Δήμος αποτελεί αναγκαία συνθήκη για την τοπική ανάπτυξη και την κοινωνική συνοχή. Σήμερα, μάλιστα, που αποδομείται σε πανευρωπαϊκό επίπεδο το

«Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Μοντέλο» και συκοφαντείται το Κοινωνικό Κράτος, η οικοδόμηση ενός ισχυρού και αποκεντρωμένου Διαδημοτικού Δικτύου Δομών Κοινωνικής Στήριξης, μπορεί να είναι η απάντηση, για την αποτελεσματική αντιμετώπιση της νέας φτώχειας, της όξυνσης των κοινωνικών ανισοτήτων και των φαινομένων κοινωνικού αποκλεισμού. Υποστηρίζω τη δημιουργία ενός ισχυρού Μητροπολιτικού Ο.Τ.Α. στο λεκανοπέδιο γιατί θεωρώ ότι η ίδια η Αυτοδιοίκηση οφείλει να εγγυηθεί την καθολική συμμετοχή των πολιτών στα δημόσια και τα κοινωνικά αγαθά: στην παιδεία, την υγεία, την εργασία, την κοινωνική πρόνοια, τον πολιτισμό. Επιπρόσθετα, προβλήματα των Δήμων της Δυτικής Αθήνας, όπως η ατμοσφαιρική ρύπανση, το κυκλοφοριακό, η διαχείριση των απορριμμάτων, αλλά και μια ολοκληρωμένη πολιτική διαχείρισης του περιαστικού πρασίνου και των ελεύθερων χώρων, είναι αδύνατον πλέον να αντιμετωπιστούν στο πλαίσιο του ισχύοντος μοντέλου. Η προστασία και η οικολογική ανασυγκρότηση του Ποικίλου Όρους, η ανάδειξη του Πάρκου «Α. Τρίτσης», η απομάκρυνση των Στρατοπέδων Αγ. Αναργύρων και Χαϊδαρίου, η πλήρης λειτουργία του Αττικού Νοσοκομείου, το κλείσιμο της χωματερής των Α. Λιοσίων, αλλά και ο αγώνας ενάντια στη δημιουργία ιδιωτικού εμπορικού λιμανιού στον Σκαρμαγκά και την κατασκευή νέας ρυπογόνου Μονάδας της ΔΕΗ στις εγκαταστάσεις της «ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΚΗΣ» στην Ελευσίνα, καθιστούν απαραίτητη τη διαδημοτική συνεργασία, η οποία έχει ήδη γίνει πράξη με την κοινή δράση των Δήμων που μετέχουν στον Αναπτυξιακό Σύνδεσμο Δυτικής Αθήνας.

Εκτιμάτε ότι οι επόμενες Δημοτικές και Νομαρχιακές Εκλογές θα πραγματοποιηθούν με τον νέο Αυτοδιοικητικό χάρτη που θα διαμορφώσει ο λεγόμενος «Καποδίστριας 2»;

Σημασία δεν έχει αν θα γίνουν με το νέο, αλλά με ποιο «χάρτη». Να συμφωνήσουμε καταρχήν ότι ένα τόσο σοβαρό εγχείρημα απαιτεί υπεύθυνο σχεδιασμό και σοβαρή προετοιμασία. Όποιος επιχειρήσει από μια τέτοιου είδους μεταρρύθμιση να αποκομίσει μικροκομματικά οφέλη, θα φανεί αναντίστοιχος των ώριμων κοινωνικών αναγκών και θα πληρώσει το ανάλογο τίμημα.

Απαιτούνται επίπονος διάλογος, διαδικασίες ανοικτής διαβούλευσης και θεσμοί λαϊκής συμμετοχής, έτσι ώστε οι όποιες αποφάσεις να εξασφαλίζουν τις αναγκαίες συναινέσεις, λαμβάνοντας σοβαρά υπόψη ενιαία, οικονομικά, κοινωνικά και περιβαλλοντικά χαρακτηριστικά, τις ευαισθησίες αλλά και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των τοπικών

κοινωνιών ευρύτερων περιοχών, όπως η Δυτική Αθήνα. Η διοικητική οριοθέτηση νέων ισχυρών Δήμων και Περιφερειακών Αυτοδιοικήσεων πρέπει να στηρίζεται σε σαφή, αντικειμενικά και εκ των προτέρων προσδιορισμένα κριτήρια, προκειμένου να πέσουν στο κενό πιθανές εκλογικές ιδιοτέλειες.

Τέλος, είναι αναγκαία η αποδέσμευση των Αυτοδιοικητικών εκλογών από τις μικροκομματικές σκοπιμότητες που οδήγησαν στην ψήφιση του ισχύοντος εκλογικού συστήματος, με την περιβόητη διάταξη του 42%. Η Αττική χρειάζεται μητροπολιτική αντίληψη αυτο-διοίκησης και όχι μικροπολιτική προσέγγιση σκοπιμότητας. Γι' αυτό, απαιτείται η θεσμοθέτηση ενός αναλογικού εκλογικού συστήματος, που θα αποτυπώνει αυθεντικά τις διαθέσεις των πολιτών και θα οδηγεί στην εκλογή Δημάρχων και Δημοτικών Αρχών βάσει ισχυρών πλειοψηφικών κοινωνικών και πολιτικών ρευμάτων.